Maandag, 5 April 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 8869

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Fransen in Tunis nemen Kaap Serrat.

Noordamerikanen doen nieuwe aanvallen op Rommels flank.

U. S. A.-vliegtuigen vernietigen 2 Japanse kruisers en 1 torpedojager, beschadigen 4 torpedojagers.

Anthony Eden in Londen terug.

STRIJD IN TUNIS ONTWIKKELT ZICH GUNSTIG.

Edward Kennedy seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Het communiqué van Zondag deelde mede, dat het Noordamerikaanse legercorps de defensieposten van de as omver loopt en met het uitroeien van mortierennesten een geslaagde aanval heeft geopend door de moeilijke heuvels ten Oosten van El Guettar om aansluiting te maken met het Britse achtste leger. Terwijl Generaal Montgomery's patrouilles porden tegen Maarschalk Rommels defensies bij Wadi el Akarit op 32 kilometer ten Noorden van Gabès, trok het Britse 1e leger in Noord-Tunis verder voort. Marokkaanse Goums bezetten hier Kaap Serrat aan de kust van de Middellandse Zee op 55 kilometer ten Westen van Bizerte.

Met het behalen van een hunner meest opmerkelijke successen sedert zij zich in Noord-Afrika bevinden, trokken de strijdkrachten van Luitenant Generaal George Patton Jr. — waartoe behoren de 1e pantserdivisies en 3 divisies in fanterie — over de met kreupelbosjes bedekte heuvels. Hierbij doodden zij talrijke vijandelijke manschappen en namen zij een aantal gevangenen waaronder vele Duitsers. Tevens veroverden zij 30 mortieren.

Het lange afstands geschut steunde deze aanval over de weg van Gafsa naar Gabès (vroegere berichten gaven te kennen, dat de Noordamerikanen zich op 20 tot 25 kilometer ten Oosten van El Guettar bevonden en op 72 kilometer van een aansluiting met het achtste leger). De kanonnen vernielden en beschadigden enkele Duitse tanks, die tegenaanvallen hadden gedaan en tijdelijk de Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten hadden teruggedreven door de opening in de mijnenvelden.

Ongeveer 20 Duitse duikbommenwerpers poogden de golven van infanteristen tegen te houden. De Duitse vliegtuigen werden echter onderschept door een dozijn Spitfires met Noordamerikaanse vliegers. In een verwoed luchtgevecht dat volgde, schoten de Spitfires 14 Duitsers neer, die vielen aan de voeten der juichende grondtroepen. Hun eigen terreinwinsten en het gezicht van de Stuka's, die uit de lucht werden neergeschoten in kronkelende banen van vlammen en rook, droegen bij aan het zelfvertrouwen van de Noordamerikaanse troepen.

De situatie van Montgomery's strijdkrachten voor de nieuwe Duitse verdedigingen is gelijk als vlak voordat de Mareth-linie werd aangevallen.

Rommel houdt hier een linie van ongeveer 30 kilometer een diepe inzinking, welke begint aan de zeekust op 13 kilometer ten Noorden van Oudref tot de reeks heuvel dwars over de weg tussen Gafsa en Gabès. Hoewel de Wadi en Akarit en de heuvels Djebel Tebaga, Fatnassa en Djebel Haidoudi enkele natuurlijke voordelen boden, worden deze in generlei opzicht even krachtig geacht als de Mareth-linie. De defensies worden hier beschreven als in der haast aangelegd.

De bezetting van Kaap Serrat in het Noorden door Marokkaanse Goums en een Vrij Frans Afrikaanse corps onder Generaal Marie Louis Koeltz, was voorspeld sedert de herovering van Sedjenane ten Zuiden ervan.

Het voorgebergte steekt in de Middellandse Zee uit en was grotendeels geïsoleerd door de voortgang langs de weg naar Mateur (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 4.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de sector van El Guettar zetten de Noordamerikaanse strijdkrachten hun aanvallen voort tegen een krachtig vijandelijk verzet. Een vijandelijke tegenaanval in deze sector werd afgeslagen en enkele gevangenen werden genomen. Aan het front van het eerste leger waren onze patrouilles wederom actief. Het geschut van beide zijden deed zich gelden. Als gevolg van deze beschietingen werden samentrekkingen van vijandelijke motorvoertuigen en voetvolk ernstig toegetakeld. Van de rest van het Tunische front is niets te vermelden.

Uitgebreide luchtverrichtingen werden Zondag uitgevoerd. Vijandelijke vliegvelden werden gebombardeerd door middelzware bommenwerpers, lichte bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen.

Ook werden aanvallen gedaan op concentraties van vijandelijke voertuigen. Onze gevechtsvliegtuigen voerden vele offensieve vluchten en patrouillevluchten uit boven de voorste gebieden. Een grote strijdmacht van zware bommenwerpers viel de haven en het vliegveld van Napels aan. Verschillende schepen werden getroffen alsook andere objecten in het havengebied. Vele vijandelijke vliegtuigen op de grond werden vernietigd. B-25's (Mitchells) deden aanvallen op een konvooi in het Kanaal van Sicilië en op kleine schepen aan de Zuidwestelijke kust van Sardinië. 2 Schepen werden in brand gezet en verschillende voltreffers op andere geplaatst. In de loop van de krijgsverrichtingen bij dag werden 11 vliegtuigen vernield. 5 Onzer vliegtuigen worden vermist van al deze verrichtingen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 5.4).

DE GAULLE ERKENT RAPENNE NIET.

Radio-Brazzaville deelde mede, dat Generaal Charles de Gaulle aan den Burgemeester van Cayenne [Frans Guyana] heeft geseind, dat het Franse Nationale Comité de benoeming (door Giraud) van Gouverneur Jean Rapenne niet kan ratificeren, „onder de omstandigheden, waaronder deze benoeming is geschied."

Deze aangelegenheid, zo voegde Brazzaville hieraan toe, zal nader onder ogen worden gezien bij het onderhoud, dat Charles de Gaulle en Henri Honoré Giraud te Algiers zullen hebben.

GROTE TANKER VAN DE AS IN DE GROND GEBOORD.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Een grote en kostbare vijandelijke tanker, welke volgeladen was met voorraden voor de as strijdkrachten in Tunis, werd in de Middellandse Zee tot zinken gebracht door een Zijner Britse Majesteits duikboten onder bevel van Luitenant Ian MLachlan Mackaye McGeoch. De tanker was geëscorteerd door 4 torpedojagers en werd onderschept nabij Trapani aan de Noordwestelijke kust van Sicilië. De duikboot voerde de aanval van korte afstand uit en trof de tanker met 3 torpedo's. Een hevige, doch doelloze tegenaanval werd door de escorterende torpedojagers gedaan. Een andere Britse duikboot onder bevel van Luitenant Robert Julian Clutterbuck voerde een bombardement uit op de olietanks te Imperia in Noord-Italië. De kustbatterijen antwoordden zonder resultaat" (Londen, (AP) 4.4).

TURKS GENERAAL VOORSPELT GEALLIEERDE OVERWINNING

Harold Boyle, die zich met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Tunis bevindt, seint: Generaal Saleh Oumertak, Hoofd van een Turks delegatie, die een reis maakt naar de Geallieerde bases in het Middellandse Zeegebied, voorspelde zonder meer, dat de Geallieerden de oorlog zullen winnen: „De Geallieerden zijn veel sterker dan de as in elk opzicht, in bewapening en in industriële productie", zeide hij bij een vraaggesprek na zijn aankomst met acht staf-officieren voor een vierdaagse inspectie-tocht aan de Noordamerikaanse frontstellingen. (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Tunis, (AP) 4.4).

EDEN IN LONDEN TERUG.

Anthony Eden keerde per vliegtuig in Londen terug na een bezoek aan de Verenigde Staten en Canada. Hij was vergezeld door den Noordamerikaanschen Ambassadeur John Winant. De Secretaris van Buitenlandse Zaken confereerde ogenblikkelijk met Churchill (Londen, (AP) 4.4).

BOMBARDEMENT OP JAPANSE VLOOTMACHT.

Murlin Spencer seint van ergens op Nieuw Guinea:

Iets meer dan een dozijn Vliegende Forten ronkten omlaag tot de masten van een groep Japanse oorlogsschepen te Kavieng (Nieuw Ierland), boorden twee kruisers en een torpedojager in de grond en beschadigden nog vier torpedojagers. De aanval vond Zaterdag kort vóór het krieken van de dageraad plaats.

Bij het uitvoeren van de aanval niettegenstaande een verschrikkelijk afweervuur, dat door 13 schepen — waarvan 8 oorlogsschepen — in de Zilveren Sont werd afgegeven, bombardeerden en beschoten de Vliegende Forten een half uur lang de vijandelijke vlootmacht en lieten zij slechts één oorlogsschip onbeschadigd. Alle bommenwerpers keerden onbeschadigd terug.

De maan keek juist over de horizon, toen de Noordamerikanen toesloegen. Nadat zij lichtkogels hadden laten vallen om het licht te verbeteren, gebruikten de Noordamerikanen nieuwe aanvalsmethodes, die pas in het gebied van de Stille Oceaan zijn ontwikkeld. Hierbij worden de schepen 's nachts van geringe hoogte aangevallen. Men liet de bommen in de trant van torpedo's over het water scheren, zodat zij het schip terzijde raken. Deze methode noemen de Noordamerikanen „skip bombing" (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 4.4).

YENANGYAUNG GEBOMBARDEERD.

Het communiqué van New Delhi deelt mede, dat bommenwerpers van de Royal Airforce 5 ton aan bommen wierpen op de belangrijke Birmaanse oliestad Yenangyaung aan de rivier de Irrawaddy. Deze aanval vond Zaterdag plaats. De vliegtuigen keerden alle terug. Grote branden werden in de stad gesticht en voltreffers werden bespeurd (New Delhi, (AP) 4.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit

„**Noordelijk deel van de Stille Oceaan:** Op 2 April deden formaties van zware Liberatorbommenwerpers en middelzware Mitchell bommenwerpers, begeleid door Lightning gevechtsvliegtuigen, acht aanvallen op de Japanse installaties te Kiska. Voltreffers in het gebied werden waargenomen. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug.

Dezelfde dag viel een strijdmacht van Liberator-bommenwerpers de Japanse stellingen op het eiland Attu aan.

Stille Zuidzee: Op 2 April ontmoette een Noordamerikaans verkenningsvliegtuig een Japans watervliegtuig ten Westen van het eiland Nieuw Georgië en schoot het neer.

In communiqué No. 322 van de Noordamerikaanse Marine was medegedeeld, dat 16 Japanse 0-jagers werden neergeschoten door Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen ten Noord-Westen van Guadalcanal. Verdere berichten laten zien, dat in totaal 18 Japanse 0-jagers in plaats van 16 werden neergeschoten door de Noordamerikaanse vliegers" (Washington, (AP) 4.4).

RENAULT-FABRIEKEN TE PARIJS GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart en het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Engeland gaven samen het volgende communiqué uit:

„Een grote strijdmacht van Vliegende Forten en B-17's van het achtste Noordamerikaanse luchtcorps voerde heden bij daglicht een aanval uit op de Renault-fabrieken voor motorvoertuigen en wapenmateriaal te Billancourt in de voorsteden van Parijs. Het weer was helder en het doel werd hevig en zuivergebombardeerd en in brand gelaten.

Een krachtige weerstand van vijandelijke jagers werd ondervonden op de terugweg en 25 hunner werden vernietigd door de Vliegende Forten. Het uiteindelijke aantal zal niet eerder worden bekend gemaakt dan nadat alle rapporten zijn ontvangen.

Boven de Franse kust dekten gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, de Dominions en de Geallieerden de terugtocht van de bommenwerpers. Zij voegden zich in de luchtstrijd en vernietigden 8 vijandelijke doelstellen. 4 Bommenwerpers en 7 gevechtsvliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 4.4).

Het nieuws van vandaag.

133 Zware bommen van de Noordamerikaanse luchtmacht, een der grootste luchtarmada's, die de Noordamerikanen ooit van de Britse eilanden uitzonden, zwermden gisteren boven Parijs en deden vuur en staal neerregenen op de befaamde Renault-fabrieken. Het weer was schitterend, de lucht onbewolkt, toen de Parijzenaars uit hun middagsiësta werden opgeschrikt door het gezoem der hoogvliegende, bijna onzichtbare toestellen. Toen de bommen begonnen neer te komen op de fabrieken in het voorstadje Billancourt, Zondag minder bezet dan anders, zochten de bewoners een goed heenkomen in de métro (blz. 2).

Toch vielen er doden: meer dan 200 volgens Berlijn. Het aantal gewonden zou 500 bedragen.

Op de terugweg naar Engeland ontmoetten de bommenwerpers zwermen van Duitse jagers. De gepantserde bemanningen van de bepantserde Vliegende Forten schoten op zijn minst 25 Duitsers neer. Geallieerde gevechtsvliegtuigen boven de kust namen er 8 voor hun rekening. Zo ging de aanval op Parijs.

Maar de nacht te voren hadden de Krupp-fabrieken te Essen het voor de 54e maal moeten ontgelden. Het bombardement was „hevig en geconcentreerd", aldus het officiële Britse communiqué. En Berlijn gaf „belangrijke schade toe en verliezen onder de burgerbevolking". 21 Britse bommenwerpers gingen verloren bij de grote aanval. En in de afgelopen nacht werd Kiel uitgekozen door Britse bommenwerpers, die „in grote getale boven het Noord-Westen van Duitsland verschenen" (blz. 2).

Het lucht-offensief op West-Europa duurt voort om Duitsland op de knieën te dwingen en het eind van de oorlog te bespoedigen. Het weekoverzicht, dat vandaag over het einde van de oorlog handelt, spreekt over de invloed, die deze bombardementen hebben. Duitsland moet worden geslagen en de Britse traditie om altijd de oorlog te winnen (zie blz. 4) moet gehandhaafd worden.

Aan het Tunische front is men nog bezig de asstrijdkrachten afbreuk te doen. In het Noorden werd Kaap Serrat door Franse troepen veroverd. Noordamerikaanse pantsereenheden onder Luitenant-Generaal George Patton dringen vooruit ten Oosten van Maknassy en El Guettar. Montgomery port tegen de nieuwe linie van Rommel bij Wadi el Akarit en de Geallieerde vliegtuigen blijven overal actief (blz. 1).

In de Stille Oceaan behaalden de Noordamerikaanse vliegtuigen weer hun zoveelste overwinning tegen de Japanse vloot. 2 Kruisers en 1 torpedojager werden tot zinken gebracht in de baai van Kavieng te Nieuw Ierland. 4 Torpedojagers werden beschadigd. Alle vliegtuigen keerden onbeschadigd terug. En in het Noordelijk deel van de Stille Oceaan worden de luchtaanvallen op de Japanse bases in de Aleoeten voortgezet. Acht aanvallen werden op één dag gedaan op Kiska (blz. 1).

De Russen houden overal stand tegen de Duitse aanvallen en in het Kuban-gebied zijn weer enkele Duitse verschansingen genomen (blz. 2).

Voor Curaçao is er een nieuwe vervoer-regeling gekomen: de busjes gaan vaste trajecten berijden. Wat Luitenant Geert J. Botterweg ervan zeide, leze men op blz. 3.

De afgelopen Week.

Buiten de zuiver strategische gebeurtenissen van de afgelopen week — het stukslaan van de Mareth-linie, de verovering van Fardouk, de verovering van Gabès en de hevige bombardementen van Berlijn e.d. — heeft het gesprek van Roosevelt met Eden over de vraagstukken, die zullen voortvloeien uit de overgave des vijands misschien wel het meest de aandacht getrokken. Alleereerst ook hoe en waar men zich deze overgave indenkt.

Voor deze vraagstukken — zo zeide Roosevelt — zullen de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Groot Brittannië, China, Rusland en al de andere Verenigde Landen zich gesteld zien, vooral met het oog op het veilig stellen van de wereld tegen een toekomstige agressie. Met andere woorden: tegen de mogelijkheden van een derde Wereldoorlog, een probleem dat ook al enkele malen ter sprake is geweest.

Roosevelt zeide, dat een desbetreffende conferentie spoedig ook met de Russen gehouden zal worden. Hij weigerde evenwel over dit punt uit te weiden.

Roosevelt en Eden kwamen tot overeenstemming. Zij spraken over alles wat tot de huidige vraagstukken kan worden gerekend, politieke of militaire zaken en andere quaesties, die uit de oorlog voortspruiten en in verband staan met het heden en de toekomst. Roosevelt was van mening, dat deze besprekingen hebben doen zien, dat de Noordamerikaanse en Britse Regeringen ongeveer gelijke inzichten hebben. Hoe denkt evenwel het publiek erover?

De meeste mensen hebben omtrent de afloop dezes oorlogs wel vage ideeën, maar toch zullen er maar weinigen zijn, die zich die vraag niet nu en dan gesteld hebben, zij het ook meer als verzuchting, en zonder vraagteken, in de vorm van: „Ik ben nieuwsgierig, hoe er nu eigenlijk een einde zal komen aan deze oorlog, en waar, en wat er dàn zal gebeuren?"

In Wereldoorlog I is het vijandelijke bloc geleidelijk afgebrokkeld, en de grootste vijand, Duitsland, was de laatste, die, op het front zelf, nadat zijn bondgenoten de wapens reeds hadden neergelegd, verzocht om wapenstilstand, en in die verkreeg op voorwaarden, welke voor hem het voorzetten van de krijg onmogelijk maakten.

Zo zou het ook thans kunnen gaan; het is zelfs waarschijnlijk, dat het thans zo zal gaan, en dat Italië, Roemenië, Hongarije vragen om een wapenstilstand nog vóór Duitsland zelf daarvoor rijp is. Zo glad als vorig maal zal dit waarschijnlijk ditmaal niet gaan. Toen hadden de Duitsers hun „adviseurs" en „observateurs" bij de legers en in de administraties hunner bondgenoten; thans hebben zij in de hoofdsteden, in de Ministeries, in de havenplaatsen, in de legers hunner bondgenoten zelf het heft in handen, en, als bijv. in Italië, een aanzienlijke gemilitairiseerde politie-macht, die desnoods aan eventuele orders kracht kan bijzetten.

Wat doen de Duitse bondgenoten, wanneer het tweede front komt?

Er is nog een ander onderscheid. Toen had elk der bondgenoten van Duitsland zijn eigen speciaal front: Oostenrijk tegenover Italië, Bulgarije in Thessaloniki, Turkije in Azië enz. Thans is er maar één front: het Russische. Want het „tweede front" in Noord-Afrika zal dezer dagen verdwijnen, bij gebrek aan krijgers van de as, zoals door het Britse 8e leger en de Noordamerikaanse en Franse troepen in Noord-Afrika de afgelopen week nogmaals duidelijk in het verschiet gesteld werd.

Natuurlijk is het waarschijnlijk, dat dit tijdelijke „tweede front" te eniger tijd vervangen wordt door een nieuw: in Italië, op de Balkan of...... elders. Italië lijkt het waarschijnlijkst; het is een oud oorlogs-axioma, dat men zijn tegenstander moet aanvallen op het punt, waar hij het zwakst is. En dat is ongetwijfeld Italië — of de Balkan. Of beide tegelijkertijd.

Een dergelijk „tweede front" zou stellig niet alleen een capitulatie-post kunnen worden; het zou het waarschijnlijk, wat Italië en Bulgarije aangaat, ogenblikkelijk worden, zodra bleek, dat de Geallieerden op het Europese vasteland, hetzij dan in Italië, hetzij op de Balkan, werkelijk vaste voet gezet hadden. Want op het ogenblik kan men met vrij grote zekerheid zeggen, dat Duitslands bondgenoten, met inbegrip van den gedwongen bondgenoot Bulgarije, ernaar snakken, zich van Duitsland los te maken, en dit alleen maar niet doen, omdat ze voor Duitsland bang zijn.

Zodra zij ervan overtuigd mochten geraken, dat zij in een zich ter plaatse bevindend Geallieerd leger hulp vinden tegen Duitsland, zullen zij moed scheppen, en zich losmaken.

En dan blijft Duitsland — wij spreken hier niet over het verre Japan — alleen over. Waarmede dan het vraagstuk te voorschijn komt: op welke wijze zal dan de oorlog met Duitsland ten einde geraken, en waar?

Of zal men Duitsland buiten de fronten op de knieën kunnen dwingen?

Het is niet gezegd, dat de uiteindelijke capitulatie van Duitsland aan een front plaats grijpen zal. Het kan bijv. zijn dat de laatste en ergste phase van deze oorlog voor Duitsland zal bestaan, niet in een reeks nederlagen aan het Russische front, maar in luchtbombardementen, waarvan de hevige bombardementen op Berlijn verleden week een voorspel waren, bombardementen, zó vreselijk en onhoudbaar, dat Duitsland capituleren moet, ook al staan zijn legers in Rusland pal en al is er geen ander front, waarop een witte vlag geheesen kan worden teneinde onderhandelingen aan te knopen.

Dat is waarschijnlijk de phase, waarin Duitsland beginnen zal met pogingen om door een onzijdige macht (bijv. het Vaticaan) onderhandelingen met de Geallieerden aan te knopen.

En dan zal — berichten uit Duitsland en onderworpen landen wijzen er telkens op — Duitsland een bittere teleurstelling beleven. Want het antwoord der Geallieerden zal stellig moeten zijn: „Met u — nl. de nazie-machthebbers — onderhandelen wij niet, want wij weten, dat uw woord waardeloos is."

Maar wat de Geallieerde naties in zo'n geval stellig zullen doen, is, aan de wereld — dus ook aan het Duitse volk — per radio te laten weten, wat er gebeurd is, nl., dat de nazie-regering getracht heeft onderhandelingen aan te knopen, en welk antwoord zij daarop gekregen heeft. Het gevolg moet zijn, dat in Duitsland stemmen opgaan, die aan de nazie-machthebbers zeggen: „Als men met u niet wil onderhandelen, staat gij aan de redding in de weg; treedt dus af, en maakt plaats voor mensen, met wie de Geallieerde naties wel willen onderhandelen". Het alternatief zal zijn: omwenteling in Duitsland

Het is echter ook mogelijk, dat de omwenteling ontstaat zonder dat de nazie-machthebbers een poging tot onderhandeling gedaan hebben. Want zij maken zich geen illusies; zij moeten nu wel zo ongeveer weten, wat het antwoord der geallieerden zijn zal.

Het kan een omwenteling zijn van de beroeps-officieren, eventueel gesteund door de grote industrie, tegen de „partij", de politici, de gestapo. Naar men weet, heeft er van het begin der natie-

revolutie af onenigheid tussen die twee groepen geheerst. Die onenigheid kwam enigszins tot bedaren na de eerste éclatante overwinningen van Duitsland; zij laaide weer op na de eerste tegenslagen in Rusland.

Het schijnt niet vast te staan, wat het antwoord der geallieerden zou zijn, indien, na een gelukte staatsgreep in Duitsland, beroeps-soldaten en grote industriëlen in Duitsland de macht kregen en zich tot de geallieerde naties wendden met het verzoek, onderhandelingen aan te knopen. Immers, terwijl er geen twijfel aan is, dat deze kringen vergelijkenderwijs iets beter zijn dan het avonturiers-type, dat schering en inslag is in de leiding der nazie-partij, is er nog minder twijfel aan, dat het juist deze kringen waren, of, in vroegere tijden, toen er nog geen grote industrie was, de militairen en de „junker"-kringen, waaruit deze kwamen, die eerst Pruisen, later de rest van Duitsland, gemaakt hebben tot wat het sinds Frederik II — het prototype van Duitse roofzucht en bedrog, en daarom door de Duitsers „de grote" genaamd — is: de bakermat van militarisme en agressie in Europa.

Het is echter óók mogelijk, dat een omwenteling in Duitsland uitgaat van soortgelijke kringen als die in 1917 de omwenteling in Rusland gemaakt hebben: intellectuelen en arbeiders, soldaten en matrozen.

In beide gevallen is volgens het Argentijnse blad „Nederland" een begin van burgeroorlog in Duitsland waarschijnlijk, en in beide gevallen is het waarschijnlijk, dat de revolutie-makende partij zich tot de geallieerde naties wendt om interventie gevolgd door vrede. **Aan te nemen is, dat, in geval ener revolutie van generaals en industriëlen, deze zich liever zullen wenden tot de Verenigde Staten, in geval van een revolutie van linkse elementen, tot Rusland.**

Het is te hopen, dat, welke van de twee ook gebeure, de geallieerde naties een gesloten front blijven vormen, en de Verenigde Staten, in het eerste geval, niets doen zonder gelijkwaardige voorkennis en instemming van Rusland, en in het tweede geval, de Russen niets zonder voorkennis en instemming van de Verenigde Staten. En, in beide gevallen, natuurlijk van Engeland.

Een ding is duidelijk: dat, hoe de onderhandelingen ook beginnen, hetzij met een verzoek om wapenstilstand, hetzij met een verzoek om interventie tijdens de omwenteling, de geallieerde naties dat verzoek slechts mogen inwilligen op de voorwaarde van op: genade of ongenade. Dus zonder voorwaarde.

Hier en daar, waar dergelijke vragen besproken worden, hoort men zeggen: „Zo'n verzoek mag in geen geval niet ingewilligd worden. Duitsland moet met de wapenen geslagen worden; het Duitse leger moet vernietigd worden, want anders ontstaat opnieuw de legende van het ongeslagen Duitse leger, en van de dolkstoot in de rug".

Dat is heel aardig geredeneerd door ons op de eilanden van Curaçao, veilig levend en niets-ontberend, maar niet voor hen die er midden in zitten: soldaten, mensen in steden die aan bombardement blootstaan, mensen, die gebrek lijden in de bezette landen. Voor hen kan deze oorlog, mits eindigend met Duitslands nederlaag, niet snel genoeg eindigen. En het zou jammer zijn, aan zulk een denkbeeld honderdduizenden geallieerde soldaten, tienduizenden geallieerde burgers méér ten gronde te laten gaan, tienduizenden kinderen méér te doen wegkwijnen.

Bovendien: als het werkelijk menens is met die betere toekomst van de Atlantische Brief, dan zal Duitsland geen kans meer krijgen om van een dergelijk waan-denkbeeld als „militair zijn we nooit geslagen" gebruik te maken. En is het niet menens met die gulden toekomst-plannen, wat doet het er dan toe, wie de volgende oorlog maakt, Duitsland of een ander land? Dan zijn we immers niet anders waard!

De geallieerde naties, kunnen en zullen tevreden zijn als Duitsland zich op genade of ongenade overgeeft.

Dat militaire bezetting van Duitsland, algehele ontwapening van Duitsland, en ook morele ontwapening van Duitsland hoofdvoorwaarden zullen zijn, spreekt vanzelf.

En dan komt de wederopbouw.

Buitenland.

„TWEE JAAR GELEDEN".

April 1941.

5. De omsingeling van Joegoslavië door de Duitse strijdkrachten neemt voortgang. 8 Nieuwe divisies trekken voort over de Hongaarse wegen. Samentrekkingen van troepen hebben plaats te Bela Crkva bij de Roemeense grens, slechts anderhalf uur verwijderd van Beograd. In Albanië landen de eerste Duitse troepen, waarvan verschillende met vliegtuigen worden overgebracht.

Rusland en Joegoslavië tekenen in Moskou een 5-jarig vriendschaps- en niet-aanvalsverdrag. Bij dit verdrag wordt bepaald, dat, wanneer een der partijen door een derde mogendheid wordt aangevallen, de andere partij een politiek van vriendschappelijke verhoudingen met de aangevallen partij zal blijven onderhouden.

In Italiaans Oost-Afrika nemen de Britse strijdkrachten Adoua en Adigrat; in Ethiopië trekken Zuidafrikaanse troepen over de Awasj-rivier en naderen tot op 80 mijlen Addis Abeba.

6. Hitler verklaart in een dagorder aan het Duitse leger van het Oosten de oorlog aan Joegoslavië.

De Joegoslavische regering verplaatst haar zetel naar Vranes, 75 mijl ten Zuiden van Serajewo. Duitse vliegtuigen bombarderen Beograd. De Duitse troepen trekken op alle fronten voorwaarts, doch ondervinden sterke tegenstand, vooral in het dal van de rivier, de Struma, waar Australische soldaten de Joegoslaven helpen.

Athene maakt bekend, dat sommige gebieden in Thracië en Macedonië door den vijand genomen zijn.

Addis Abeba, de hoofdstad van Ethiopië, wordt aan de Britten zonder enige tegenstand overgegeven. Deze stad was sedert 5 Maart 1936 door de Italianen bezet.

In Cyrenaica bezetten de Duitse en Italiaanse strijdkrachten Barca en Tokra.

7. In Hellas bezetten de as-strijdkrachten het Westen van Thracië tot de zee nabij Turkije. Beograd wordt weder gebombardeerd. De Britten bombarderen Sofia en Scutari in Albanië.

Engeland verbreekt de diplomatieke betrekkingen met Hongarije. Britse en Joegoslavische vliegtuigen laten bommen vallen op verschillende grenssteden van Hongarije.

In Oost-Afrika nemen de Britten Debna Markos.

President Roosevelt tekent wetten, waarbij enorme bedragen beschikbaar worden gesteld voor de uitrusting van een leger van 4.000.000 man en voor het bouwen van hulpschepen en het aanbrengen van afweergeschut op vrachtschepen.

8. De Duitsers naderen in Hellas tot op 23 mijl bij Saloniki en snijden de Helleense troepen af in het Westen van Thracië. Een Duitse gemechaniseerde divisie bereikt door Joegoslavië de Helleense grens en bezet Doiran. Joegoslavische troepen, die terugtrekken in Zuid-Serbië, laten de linkerzijde van het Helleense leger onbeschermd. De Duitsers veroveren Skoplje.

President Roosevelt belooft den Joegoslavischen Koning materiële hulp. Hij noemt de Duitse aanval een „misdadige aanval".

In Noord-Afrika veroveren de as-strijdkrachten Derna. In Oost-Afrika veroveren de Britten de Rode Zee-haven Massaua.

De Duitsers bombarderen Coventry; de Engelsen Kiel.

9. De Engelsen veroveren Thessaloniki, dat in brand staat. De Helleense Metaxas-linie wordt doorbroken en de Duitsers bereiken de Aegeïsche Zee. Een Duitse opmars uit Bulgarije snijdt de landverbindingen tussen de Hellenen en Joegoslaven af.

Een Duits communiqué meldt, dat bij de verovering van Mekili 6 Britse generaals en 2000 soldaten gevangenen genomen werden.

Tijdens een Brits bombardement van Berlijn wordt de Staatsopera, de Pruisische staatsbibliotheek, de universiteit en het Belevue-paleis in brand gezet.

10. De Deense gezant in Washington tekent een overeenkomst met de regering der Verenigde Staten van Noord-Amerika, waarbij de laatste regering gebruik mag maken van Groenland voor haar strategische veiligheid en voor de beveiliging der zeeroutes. Koning Christiaan verklaart de overeenkomst nietig en roept den gezant terug. De Duitse regering verklaart deze daad onwettig.

De Duitsers bezetten Zagreb en stichten de afzonderlijke Staat Croatië onder leiding van Dr. Ante Pavelich en Kvaternik. Deze heren waren vroeger ter dood veroordeeld door een Frans gerechtshof, omdat zij medeplichtig waren aan de moord op Koning Alexander van Joegoslavië in 1934 te Marseille.

11. Roosevelt stelt het Kantoor van Prijsadministratie en Burgerlijke Voorziening in en benoemt tot Hoofd daarvan Leon Henderson.

De Duitsers breken door de Bitolj-pas. De Italiaanse en Duitse strijdkrachten ontmoeten elkaar bij het meer van Ochrida.

Het Parlement van Irak kiest Sjerif Sjeraf tot regent in plaats van Emir Abdul Illah, die de wijk nam, toen Rasjid Ali Beg Gailani een staatsgreep deed.

De staking bij de Ford-fabrieken, die 1 April begon, wordt bijgelegd.

DE STRIJD IN RUSLAND.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Aangezien zij na herhaaldelijk pogen er niet in slaagden door de Russische linie aan de Noordelijke Donets heen te breken schakelden de Duitsers grote strijdkrachten over naar de sector ten Zuiden van Izyum. Dit gebied ligt ten Zuid-Oosten van Charkov en aan de Noordelijke rand van het Donbekken. Scherpe aanvallen werden hier door de nazies ondernomen tegen de Sovjet-posities maar ook hier konden zij er niet doorheen. De nieuwe Duitse aanvallen worden gesteund door duikbommenwerpers en groepen tanks en gemotoriseerde infanterie, die gericht worden tegen de smalle sector welke wordt aangeduid als „Izyum". Dit is niet de bocht bij Izyum waar de Russen nog stellingen bezetten op de Westelijke oever van de Donets, doch meer naar het Zuiden waar de rivier een Oostelijke loop volgt.

De laatste berichten zeiden, dat de Duitsers erin slaagden tanks en soldaten tegen de Russische linies in de Izyum-sector te werpen, doch al de pogingen hadden slechts tot gevolg, dat er Duitsers gedood werden. Zo werden gedurende de laatste uren alleen 400 gedood. Binnen de laatste 24 uren hebben de pogingen van de Duitsers om de linie van het Russische leger hier te breken, hen 700 man aan doden en 13 tanks gekost.

Het Duitse plan zou hier kunnen zijn om Vorosjilovgrad te hernemen. Hoewel hun aanvallen niet op zulke grote schaal plaats vinden als bij Belgorod en Chuguev het geval was, zijn zij genoeg gericht om te doen veronderstellen, dat zij een bepaald doel op het oog hebben.

„Pravda" beschreef de nieuwe nazie-aanvallen ten Zuiden van Izyum als „hevig". „Rode Ster" beschreef hen als „acuut".

Een der hevigste fascistische aanvallen kwam nadat zij de Russische linies 45 minuten lang hadden gebombardeerd. De infanterie volgde de Luftwaffe op, hierin gesteund door groepen van tanks. De situatie werd gespannen en in een smalle sector braken de Duitsers in de Russische stellingen door. Het Rode Ster leger deed tegenaanvallen en ruimde de fascisten op.

Vele gevechten worden er ten Zuiden van Izyum geleverd. De Duitsers wierpen een belangrijke strijdmacht tegen een smalle sector in de hoop hun tegenstanders te overweldigen. Vervolgens wendden zij zich naar rechts en links en wilden zij andere verdedigende groepen omsingelen.

De Russen hebben dit defensie-probleem echter goed opgelost. In dit gebied bevinden zich de troepen van Generaal Nikolai Vatutin, die in de dagen van het winter-offensief zich onderscheidden door hun grote bewegelijkheid. Zij zijn zelfs nu in het lente-slik in staat zich met belangrijke snelheid langs hun linie te bewegen. Een bericht van het Russische Hoofdkwartier aan de Wolga zeide dat het ijs is beginnen te kruien. Men neemt aan, dat dit op de meeste rivieren het geval is zover naar het Noorden als de Neva.

Ver in het Noorden van Siberië en binnen de Poolcirkel zijn er uitzonderingen. Een hoofdartikel van „Pravda" zeide, dat Hitler dozijnen van nieuwe divisies van West-Europa naar het Sovjet-Duitse front overbrengt. Men neemt aan, dat het nazie-commando zich als verleden jaar voorbereidt op operaties met het komende warme weer. Dit jaar kan Hitler grote verrassingen beleven. De Sovjets zijn veel sterker dan het vorig jaar, niettegenstaande de prijs van de uiterst geslaagde wintercampagne (Moskou, (AP) 4.4).

VAN HET RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUE.

Het Russische middagcommuniqué deelde mede, dat, niettegenstaande het verlies van 1700 man door de Duitsers in vroegere pogingen om de Russische defensies ten Zuiden van Izyum te doorbreken, de Duitsers 's nachts een nieuwe aanval deden. Hierbij verloren zij 200 man zonder nieuw terrein te winnen. Artilleristen van het Sovjetleger hadden het grootste aandeel in het afslaan van de aanval. 6 Duitse tanks werden ontwricht. Izyum ligt op ongeveer 112 kilometer ten Zuid-Oosten van Charkov. Het communiqué zeide, dat de Duitsers ook poogden voortgang te maken in het gebied van Belgorod ten Noord-Oosten van Cahrkov. De Russen gingen deze aanval tegen met een frontaanval en zonden den vijand in de terugtocht. Ongeveer een compagnie van het vijandelijke voetvolk werd opgeruimd. De Russen ten Westen van Moskou vielen een Duitse sterkte in de nacht aan en doodden ongeveer 70 Duitsers. Gevangenen werden genomen en oorlogsmateriaal veroverd. Nog een Duitse stelling werd veroverd in het Kubangebied, waar de Russen trachten den vijand uit de Zwarte Zeehaven Novorossisk te verdrijven en in zee te smijten (Londen, (AP) 5.4).

HEVIG BOMBARDEMENT OP ESSEN.

Relman Morin seint uit Londen:

De Royal Airforce bracht opnieuw een hevige slag toe aan Essen, een der voornaamste bronnen van de Duitse oorlogsmachine. De grote munitie-fabrieken van Krupp werden er bestookt met — wat zelfs het nauwgezette officiële communiqué noemde — „een hevige geconcentreerde aanval". De verliezen van de Britten waren 21 bommenwerpers. Zo dit het gewone percentage is moet deze aanval een der hevigste zijn geweest, die ooit op Essen gedaan werd, en moet het gewicht aan bommen iets minder dan duizend ton geweest zijn. De officiële Britse verklaring meldde goede resultaten. Dit werd later door de Duitse radio bevestigd omdat deze erkende, dat „**belangrijke schade werd aangericht**". De rapporten van de vliegers zijn nog onvolledig, doch waarnemers zijn van mening, dat de Britse armada haar weg moest zoeken door zwermen van Duitse jagers en een dik gordijn van Duits afweervuur naar „een der meest kostbare bombardementsdoelen in Duitsland". Het was de 54ste aanval op Essen waar de fabrieken, die zich over kilometers afstand in alle richtingen uitstrekken, een groot deel vormen van Hitlers zwaarste en meest benodigde oorlogsmachines (Londen, (AP) 4.4).

KIEL IN DE NACHT GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht bevonden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando zich in groten getale boven het Noord-Westen van Duitsland om de vlootbasis en scheepswerven van Kiel aan te vallen. De zware bewolking maakte het volledig waarnemen der resultaten onmogelijk. Er werden evenwel verschillende grote branden gezien in het doelgebied. 12 Bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 5.4).

2 VIJANDELIJKE SCHEPEN NABIJ NOORWEGEN VERNIETIGD.

Officieel werd medegedeeld, dat, naar thans bekend is, twee vijandelijke bevoorradingsschepen in de grond geboord werden en een derde ernstig beschadigd werd bij aanvallen, die Zondag door torpedo-vliegtuigen van het Britse Kustcommando op de vijandelijke scheepvaart nabij de Noorse kust werden uitgevoerd (Londen, (AP) 5.4).

DE AARTSBISSCHOP VAN LIVERPOOL OVER DUITSLAND EN RUSLAND.

In een radio-rede voor Noord-Amerika heeft Z.H.E. Mons. Richard Downey, Aartsbisschop van Liverpool, de houding van de Engelse katholieken tegenover Rusland en Duitsland uiteengezet. „In deze strijd tegen de slavernij, aldus de Aartsbisschop, worden wij bemoedigd door de steun, die ons zo ruimschoots verleend wordt door Rusland. Maar men moet heel duidelijk begrijpen, dat we ons daarmee niet binden aan enige ideologie, die op het ógenblik in Rusland opgang doet. Onze houding tegenover het communisme blijft even afwijzend als tevoren. We strijden niet zij aan zij met Rusland om voor het communisme een weg te banen, maar om een einde te maken aan een terreur die als een duisternis over de aarde hangt. Dat Rusland momenteel communistisch is, blijft buiten beschouwing in deze gemeenschappelijke strijd tegen agressie.

„De onwaardigheden en barbaarsheden, die bedreven werden in Duitsland tegen eigen landgenoten, zijn met feiten en documenten duidelijk uiteengezet in het boek „The Persecution of the Catholic Church in the Third Reich". Meer bewijzen zijn bijeen gebracht in een tweede werk: „The Persecution of the Catholic Church In German-Occupied Poland". In sommige bezette gebieden is het Christelijk doopsel en huwelijk verboden. In Nederland heeft het Katholieke Episcopaat moedig stelling genomen tegen wat genoemd wordt een ongehoorde vervolging door de Nazies. Als het Nazie régiem zou overwinnen, wat God verhoede, dan weten we maar al te goed, wat het lot zal zijn van de Christelijke kerken, scholen en kerkelijke instellingen".

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— **Londen:** De Engelse arbeidsleider John Burns liet bij zijn overlijden de beste verzameling boeken en handschriften achter van den Heiligen Thomas More. Zijn boekerij bestond uit ongeveer 2000 boeken en andere artikelen betrekking hebbende op den Heilige. John Burns was niet katholiek, doch begon zich voor Thomas More te interesseren na de lezing van „Utopia".

— **Vaticaanse Staat:** De Trappisten en Trappistinen van het bisdom Sendai in Japan moesten tweemaal uit hun kloosters verhuizen, toen de streek, waarin zij woonden, versterkt gebied werd. Eerst trokken zij naar het bisdom Fukuoka en daarna naar Tongking in Frans Indo-China.

Twee Bisschoppen in Japan, te weten Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Jean A. Chambon van Yokohama en Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Albert Castanier van Fukuoka moesten zich terugtrekken, omdat zij Fransen waren. Hun opvolgers waren Japanners, die deze Franse Bisschoppen tot hun vicarii generales benoemden.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Folestone:** De machtige Britse en Duitse kanonnen aan weerszijden van het Kanaal hielden in de afgelopen nacht weer een duel.

— **Londen:** Het DNB zeide, dat het aantal doden van de aanval op de Renault-fabrieken meer dan 200 bedraagt en dat het aantal gewonden meer dan 500 is. Woningen zouden met de grond gelijk zijn gemaakt en andere werden hevig beschadigd. Radio-Parijs zeide, dat 300 lijkkisten voor slachtoffers op verschillende plaatsen zijn opgesteld. Dozijnen lijken worden uit het puin gehaald. Radio-Berlijn zeide, dat voltreffers werden geplaatst op twee stations van de ondergrondse spoortrein in Parijs. Dozijnen personen werden hierbij gedood.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat Napels, Syracuse, Salarno en Carloforte Zondag werden aangevallen door Geallieerde vliegtuigen. Grote schade aan publieke en particuliere gebouwen zou in de eerste twee steden zijn aangericht. Te Napels werden 221 personen gedood en 387 gewond.

— **Londen:** Kringen van de Strijdende Fransen deelden mede, dat Daladier Blum en Gamelin alsook Leon Jouhaux, Hoofd der Federatie van Franse vakbonden, per vliegtuig naar Duitsland zijn gevoerd. Jouhaux zou niet samen met de anderen zijn geïnterneerd.

— **Arequipa:** Vice-President Wallace der Verenigde Staten van Noord-Amerika arriveerde te Arequipa in Peru op weg voor een vijfdaags bezoek aan Bolivia.

— **Londen (spoed):** Een grote strijdmacht van Noordamerikaanse Vliegende Forten stak de Straat van Dover heden in de namiddag over. Hierdoor wordt te kennen gegeven, dat wederom een grote dag-aanval wordt ondernomen op Hitlers vasteland. Vijf formaties van Vliegende Forten konden worden geteld, toen zij de Zuidoostelijke kust overstaken. De bewoners van Folkestone stonden op straat stil om de grote Noordamerikaanse vliegtuigen die een der grootste strijdmachten vormden, welke ooit over de stad passeerde, gade te slaan.

NIEUWE VERVOER-REGELING

Curaçao's „wilde bussen" gaan vaste trajecten berijden.

Luitenant Botterweg zet practische oplossing van vervoerprobleem uiteen.

„Met de ontneming van de banden als de stok achter de deur, is men erin geslaagd een noodoplossing te vinden in het huidige vervoerprobleem". Dit was de kern van alles wat Luitenant Geert J. Botterweg, Hoofd der plaatselijke Verkeerspolitie en lid van de Bandencommissie ,op een conferentie aan de plaatselijke persvertegenwoordigers uitlegde.

„Zo u reeds weet, waren 1200 banden op Curaçao ontvangen, waarmede huurauto's, autobussen, particuliere bedrijven, artsen en burgers geholpen zouden moeten worden", aldus begon de Luitenant zijn uiteenzetting.

„Het is onnodig te zeggen, dat deze bandenvoorraad onvoldoende was om in alle behoeften te voorzien.

Afgezien van de auto's, die particulier eigendom waren van personen of ondernemingen, **waren er normaal op Curaçao ongeveer 350 autobusjes en ± 80 huurauto's beschikbaar voor het personenvervoer.** Wat het aantal huurauto's betreft — dit is de laatste tijd gestegen en bedroeg in Januari 96. Het aantal busjes is echter sterk gedaald, doordat de chauffeurs geen nieuwe banden meer konden verkrijgen. Velen hebben nog geknoeid met hun oude banden om hun bus zolang mogelijk op de weg te houden, maar in talrijke gevallen moest de bus tenslotte toch op blokken worden gezet.

Zodoende is het vervoerprobleem op Curaçao nijpend geworden. Mensen, die op Santa Rosa, Groot Sint Joris, Mahoema, Fuik, St. Willibrordus of andere afgelegen plaatsen wonen en die voor hun werkzaamheden noodzakelijk naar Willemstad moeten, konden moeilijk of geen vervoergelegenheid meer vinden.

Landbouwproducten, melk, vis enz., moesten soms naar de stad gebracht worden door de buitenmensen, die dan na bepaalde tijd weer naar hun woningen terug moesten.

De moeilijkheden hoopten zich op en sedert acht maanden bestudeerde een Vervoercommissie de mogelijkheden om tot een oplossing te komen.

Men kon niet tegen de buschauffeurs zeggen: **Er zijn geen banden, dus jullie moeten maar iets anders gaan doen. En men kon niet zulk een groot kapitaal, dat in de bussen gestoken was, zonder** meer wegdoen. Elk van deze bussen heeft ten minste ƒ 2000 gekost en er waren er ongeveer 350. **Men kan** dus nagaan hoe groot het gehele kapitaal is.

In overleg met den Heer Constan Casiano, vertegenwoordiger van de Bond St. Christobal der chauffeurs, heeft de Bandencommissie nu sedert zes weken gewerkt aan een noodoplossing. Wij moesten zien zoveel mogelijk busjes aan banden te helpen en daarmede het personenvervoer zo goed mogelijk te helpen.

Op de meest eerlijke wijze hebben wij moeten beslissen wie banden zou krijgen en wie er zonder zou moeten blijven.

Elke chauffeur afzonderlijk werd ondervraagd en hierbij moest rekening gehouden worden met: 1) de bekwaamheden van den man als chauffeur; 2) zijn gezin; 3) of hij in staat is een ander beroep te vinden; 4) welk beroep hij vroeger gehad heeft; 5) of hij zijn ouders of andere personen moet onderhouden enz.

Uit de gegevens, die men op deze wijze verkreeg, is bepaald wie voor het krijgen van nieuwe banden in aanmerking kwam. Zo kwamen wij op een aantal van 100 (honderd) die tenminste geholpen moesten worden. Al deze mensen kregen nu een vergunning om de banden, die zij voor hun bus nodig hadden, te kopen.

Maar als wij hen als vroeger lieten rijden, dan zouden allen de trajecten kiezen, waar zij het meest zouden kunnen verdienen en waarschijnlijk zouden de mensen, die op afgelegen plaatsen of in de buitendistricten wonen, nog niet geholpen zijn. Dan zouden wel honderd chauffeurs geholpen zijn, maar niet het Curaçaose publiek.

Een regeling, waaraan ook de Heer Casiano zijn goedkeuring hechtte, is nu gemaakt. Hierbij werd aan de chauffeurs vaste trajecten aangewezen, die zij op bepaalde voorwaarden zouden moeten berijden. Deze regeling werd gemaakt mede met behulp van de gegevens, die uit de verkeerstellingen verkregen werden en in overleg met de chauffeurs zelf.

De trajecten zijn vervolgens als het ware bij opbod toegewezen. Thans is de situatie zo, dat honderd chauffeurs allen een vast traject hebben, waarop zij moeten rijden.

Komen zij niet de voorwaarden na, die hen gesteld werden, dan worden hun banden terug genomen. Er bestond namelijk reeds enige tijd een bandenbesluit, waarin was opgenomen, dat aan personen, die autobanden krijgen, ook zekere voorwaarden konden worden gesteld.

Sedert 1 April jl. rijden de bussen reeds op de gestelde trajecten en aan de hand van de ondervindingen, die zij nu opdoen, zullen later nog nadere biezonderheden worden vastgesteld. Alle buschauffeurs moeten na een week een dienstrooster, indienen bij Sociale- en Economische Zaken, aan de hand, waarvan kan worden bepaald hoevele malen een bus op zijn minst een bepaald traject per dag moet berijden of dat meer of minder bussen op dit traject moeten worden geplaatst.

Maar de buschauffeurs hebben nog meer voorwaarden gekregen dan alleen het traject betreffende.

Alle chauffeurs moeten binnen een week een bordje aan hun bus bevestigen, waarop het traject vermeld staat. Op dit bordje kunnen de namen worden **geplaatst van de voornaamste plaatsen, die de bus aandoet, doch men** begrijpt, dat het ondoenlijk is de namen van alle buurtschappen en vlekken te noemen. Op Curaçao heeft haast elk groep huizen een andere naam, dus zal het publiek moeten weten of de bestemming aan de genoemde route van de bus ligt. Men zal het misschien niet direct weten, maar na een week of wat weet elkeen wel, welke bus men nemen moet, vooral als daar elke dag gebruik van wordt gemaakt.

Het is niet de bedoeling, dat een bus niet even mag afwijken om iemand af te zetten of dat men zich aan afgemeten richtlijnen moet houden. De regeling is slechts globaal en het is niet de bedoeling, dat de Politie of wie dan ook spijkers op laag water gaat zoeken, hoewel twee Brigadiers van de Verkeerspolitie er toezicht op zullen houden. De bedoeling is het wel, dat de chauffeur zich aan de algemene voorwaarden houde. Zondigt hij hiertegen, dan kan men zich — liefst schriftelijk — richten tot Sociale- en Economische Zaken of tot de Banden-commissie. Zijn de klachten gegrond, dan zullen den chauffeur zijn banden worden afgenomen.

Als er enige regelmaat gekomen is in de dienst, zal getracht worden een dienstregeling op te stellen. Dit kan echter gezegd worden: alle bussen, die aan de Westelijke zijde van de Sint Annabaai (ofwel de Otrabanda-zijde) rijden, komen op het Brionplein. Alle bussen, die aan de Oostzijde (Punda-zijde) van de Sint Annabaai rijden, komen langs de Handelskade of op het Wilhelminaplein. Wie een bus wil nemen naar een bepaalde plaats kan dus langs een der hoofdwegen gaan staan om een bus af te wachten. **Elkeen, die zich voor vervoer aanmeldt, moet vervoerd worden, althans zo de bus op het traject van den passagier rijdt en er voldoende ruimte is in de bus.**

Het kan echter gebeuren, om een voorbeeld te noemen, dat een bus naar Westpunt gaat. De passagier moet naar Habaai waar de bus zeker langs rijdt. Nu weigert de chauffeur den passagier mede te nemen naar Habaai. Dit kan, omdat de chauffeur weet: verderop vind ik mijn passagiers voor Westpunt; of — de chauffeur heeft een afspraak met passagiers voor Westpunt of een plaats vóór Westpunt.

In dit geval is de chauffeur in zijn recht. Zo kunnen er meer gevallen zijn, dat men zal denken, dat de chauffeur zich niet aan zijn voorwaarden houdt. Het is ook mogelijk een bus te huren, bijvoorbeeld voor een begrafenis in een der buitendistricten of desnoods voor een picnic. Het publiek zij echter aangeraden dan een bus te huren, die altijd op het traject rijdt, waarlangs het sterfhuis of de buitenplaats gelegen is.

De tarieven zullen nog nader worden vastgesteld in overleg met de chauffeurs. Men kan echter als vaststaand aannemen, dat aan de Otrabanda-zijde tot Habaai een rit 15 cents zal kosten en aan de Punda-zijde tot over de Berg Altena, alsook tot eind Pen- of Oranjestraat eveneens 15 cents.

De tarieven in de stad zullen dag en nacht hetzelfde zijn. Voor een rit naar een der buitendistricten zal de prijs na donker worden meer bedragen."

Het overvragen door buschauffeurs zal als prijsopdrijving worden aangemerkt.

Tot slot werden door enkele persmensen gevallen aangehaald, waarbij artsen zouden hebben geweigerd patiënten te bezoeken, zo deze niet voor vervoer zorgden. Nadrukkelijk verklaarde Luitenant Botterweg, dat dit niet behoeft. De doktoren krijgen zeker banden en zoveel gasoline als zij nodig hebben. Zij kunnen dus zelf in eigen vervoer voorzien.

Bij beschikking van het Gerecht in Eersten Aanleg op Curaçao van **23 Januari 1943** is ondergeteekende benoemd tot Curator over de onbeheerde nalatenschap van den Heer Josef Mendes Monsanto, zoon van den Heer Maurice Mendes Monsanto en diens echtgenoote Mevrouw Leah Abraham Jesurun, zijnde de erflater overleden op Curaçao, den 14den Januari 1938.

In die hoedanigheid verzoekt hij al diegenen, die als erfgenamen van den overledene zouden kunnen worden aangemerkt, zoomede allen, die inlichtingen kunnen verschaffen, die zouden kunnen leiden tot opsporing van erfgenamen, zich tot hem te wenden.

De Curator voornoemd,

Dr. SILVAIN GROEN.

Willemstad, 3 April 1943.

991

VERLOOFD:

HECTOR T. PENSO

en

MICHAELITA M. GARMERS.

Willemstad, 4 April 1943. 1000

ARUBA.

STATENLID ARENDS VRAAGT RECTIFICATIE.

Hedenmorgen deelde het Arubaanse Statenlid Dr. J. R. Arends ons mede, dat hij — dit in tegenstelling met het Vrijdag gepubliceerde bericht als zou hij zonder hiervan kennis te hebben gegeven weggebleven zijn bij de plechtige opening van de Margrietkazerne — de dag zelf persoonlijk aan den plaatselijk commandant F. J. Krips heeft medegedeeld, dat hij niet aanwezig kon zijn in verband met een dringende telegraphische oproep van het college der Staten.

Dr. Arends voegde hieraan toe zeker aan de uitnodiging gehoor te hebben gegeven, indien hij niet voor een paar dringende zaken naar Curaçao had moeten gaan.

Wij haasten ons boven vermeld bericht, een rectificatie op het ons verstrekte verslag, te plaatsen.

Curaçao.

DR. DA COSTA GOMEZ TERUG?

Naar wij vernemen, is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat Dr. M. F. da Costa Gomez, die momenteel op reis naar de zetel van de Buitengewone Raad van Advies te Londen, in New York wacht op een voorrangsvergunning, toch terug zal keren naar Curaçao.

Naar in Washington verluidt, stelt men zich daar op het standpunt, dat zovelen, die **rechtstreeks met de oorlogvoering** te maken hebben, op een voorrangsvergunning moeten wachten, dat er voor Dr. da Costa Gomez de eerste maanden geen sprake van zou zijn. Terloops zij hier opgemerkt, dat de Heren Steenberghe en Slotemaker de Bruïne wier aankomst te Londen wij dezer dagen hebben gemeld, de reis per schip hebben gemaakt. Om niet te veel kostbare tijd te laten verlopen, zal Dr. da Costa Gomez wellicht — wanneer althans geen andere plossing gevonden wordt — de volgende maand weer hier zijn. Uit een overigens onbevestigde bron hebben wij voorts vernomen, dat de boeken e.d. van Dr. da Gomez inmiddels veilig en wel in Engeland zijn aangekomen.

MR. VAN DER MEER VERSUS CURAÇAOSE RECHTERS.

Hedenmorgen kwam de zaak van Meester Stephanus W. van der Meer tegen de zes Curaçaose Rechters opnieuw voor. Namens de Rechters verscheen Procureur Mr. Thys van der Laan, terwijl Mr. Van de Meer in persoon verscheen.

De Procureur-Generaal verdedigde zijn volmacht om namens de Rechters op te treden, doch de eiser hield vol, dat de volmacht nietig was en verstek moest worden verleend.

De Rechter in Eerste Aanleg, Meester Sylvius G. C. van der Veen Zeppenfeldt, schorste hierop de zitting en trok zich gedurende korte tijd terug.

Teruggekomen gaf de Rechter vonnis, waarbij verstek verleend werd en werd bepaald, dat de Procureur-Generaal niet namens de Rechters kon optreden.

De Rechter gaf vervolgens gelegenheid aan de gedaagden om in persoon te verschijnen, hetgeen zij toen alle zes deden.

Mr. Van der Meer tekende hiertegen protest aan, aangezien hij volhield, dat na het verlenen van verstek slechts een vonnis kon volgen.

De President besliste toen, dat de zaak zou worden uitgesteld. De Rechters verzochten en kregen hierop vier weken om van antwoord te dienen.

Ook de zaak van de drie advocaten tegen de Gebroeders Curiel werd behandeld. Deze zaak werd eveneens voor vier weken uitgesteld.

WILLEM HELLBURG †.

Zaterdag in de late namiddag overleed na een korstondige ziekte de Heer Willem Hellburg. Met dezen figuur ging een zeer geziene en populaire Curaçaose persoonlijkheid heen. Vooral in de muzikale Curaçaose kringen is zijn dood een gevoelig verlies. Zijn teraardebestelling legde getuigenis af van de waardering en genegenheid zijner talrijke vrienden.

Hij ruste in vrede.

FRANSMAN UT CAYENNE TE WILLEMSTAD.

Zaterdag is te Willemstad aangekomen de Heer **Raül Tanon.** De Heer Tanon is uit Cayenne, de hoofdstad van Frans Guyana, naar Curaçao gekomen met hetzelfde doel als de Heer G. Woodbridge uit de Verenigde Staten. Het Noordamerikaanse schip, dat zoals dezer dagen gemeld, voor Martinique bestemd ,door de Noordamerikaanse autoriteiten naar Curaçao gedirigeerd is, bevat lading voor Martinique en Frans Guyana. De verkoop van het eerst genoemde gedeelte zal behandeld worden door den Hee Woodbridge; de overlading van het andere gedeelte (dat omdat Frans Guyana zich geheel aan onze geallieerde zijde schaarde, natuurlijk wel doorgezonden zal worden) wordt door den Heer Tanon geregeld.

Beide heren logeren op Piscaderabaai. Hoe lang zij hier zullen blijven, is nog niet bekend.

APOSTOLAAT TER ZEE.

Maand-overzicht Maart 1943.

Als zelden te voren was het Zeemanshuis van het Apostolaat ter Zee op de Klip, in de afgelopen maand een middelpunt voor de Geallieerde zeelieden. Meer dan 6688 bezoeken van zeelieden werden er afgelegd. Ook het hotel bood aan veel zeelieden een huiselijk onderdak. 43 Zeelieden logeerden er, afkomstig van Nederland, Chili, Groot Britannië, Verenigde Staten van Noord-Amerika en Zweden. Het aantal logeerdagen was 712.

Naast de gewone ontspanning werden twee kaartavonden (bridgedrive) belegd. Mooie prijzen werden voor de winnende zeelieden beschikbaar gesteld. Een zeer geslaagde dansavond werd gehouden. Op 21 Maart was er een pic-nic voor 80 zeelieden, en op 25 Maart een avond voor vertoning van een smalle film.

KATHOLIEK SPORT CENTRALE.

Voetbal: Vitesse B — Excelsior B 0 — 4; Tropiaals A — Vitesse A 5—0; Ecuador Jr. — Scherpenheuvel Jr. 0—4; Jong Bonaire — C.S.R. vriendschappelijk gespeeld.

Athletiek: Uitslag veldloop Brakkeput: 1) Rossini (Avanti; 2) D'Arnault (Surinaamse Sportcentrale); 3) Willems (Surinaamse sportcentrale).

— **Junioren Athletiek wedstrijd:** De beker kwam in het bezit van Tropiaals. Uitslag: 1) Tropiaals; 2) Avanti; 3) Surinaamse Sportcentrale; 4) Vitesse.

EXAMEN ST. GENESIUS.

Voor bovengenoemde Bond slaagden als Typist de volgende leerlingen van het St. Thomascollege:

Ant. Pietersz, Rud. Kappel, W. Paffer, M. Schotborgh, Ron. Mensing, K. Phelipa, M. Mrachena, F. Minguel, M. Rozendal, J. Scorea, H. Dovalle, W. de Windt, Osm. Romondt en J. Martina. Afgewezen twee.

PRINSES MARGRIET - BORDEN.

Een monster van de zeer fraai uitgevoerde borden, die ter herinnering aan de geboorte van Prinses Margriet Francisca door de „Netherlands Aid Society" te New York worden uitgegeven is thans op Curaçao aangekomen. Het is voor het publiek uitgestald in de vitrine van he K.N.S.M.-gebouw.

In het Ere-Comité, dat werd gevormd teneinde de verkoop van deze borden bij alle Nederlanders in geheel Amerika aan te bevelen hebben zitting genomen Mevrouw A. Loudon, echtgenote van onzen Ambassadeur te Washington als Presidente, Zijne Excellentie Dr. P. Kasteel, Mevrouw, J. C. Kielstra en voorts de echtgenoten van alle Nederlandse gezanten in de overige landen van Noord- en Zuid-Amerika.

Teneinde de aanschaffing van het bord binnen het bereik van zoveel mogelijk landgenoten te brengen is de prijs gesteld op ƒ 10,— per stuk. Zoals bekend is wordt dit bedrag geheel overgemaakt aan de „Netherlands Aid Society", die de opbrengst zal aanwenden om baby-uitzetten en ook kindervoedsel naar Nederland te sturen zodra dat mogelijk zal zijn. Prinses Juliana heeft haar warme sympathie voor dit plan betuigd.

Reeds zijn enige honderden aanvragen binnengekomen. Voor het opnemen van verdere bestellingen liggen lijsten ter tekening bij de K.N.S.M., „El Louvre" en Palais Royal in de Herenstraat, bij de Nederlands Indische Gas Maatschappij aan het Brionplein en bij de N.V. Philips, de Ruyterplein 1, waar bestellingen ook telefonisch kunnen worden opgegeven (tel. 1377).

CURAÇAOSE BASEBALL BOND.

In een bijeenkomst, die op Dinsdag, 30 Maart, plaats vond, werd door de leden van de Curaçaose Baseball bond besloten een nieuw bestuur te kiezen. Derhalve trad het in zijn functie zijnde bestuur af.

Op deze vergadering waren, behalve de Bestuursleden van deze Bond, ook de vertegenwoordigers van de aangesloten verenigingen, enige nieuwe verenigingen, en vertegenwoordigers van de organisatie, die de laatste tijd het baseball-spel op Curaçao organiseerde, aanwezig, zodat tot een voor allen bevredigende oplossing werd bereikt.

Zoals men weet is de Curaçao Baseball Bond op 13 April 1934 opgericht en als zedelijk lichaam erkend bij Gouvernements Beschikking No. 873 van 20 Juli 1934.

Het nieuwe Bestuur, dat in bovengenoemde vergadering werd gekozen, bestaat uit de volgende heren: H. Schotborgh, voorzitter; H. G. Suares, ondervoorzitter; R. Diaz Chirino, secretaris; R. Gomez Nadal, penningmeester; E. Amaya, P. Pinto A. en J. Regales, commissarissen.

FRERKER NAAR DE N.I.C.

De Heer F. Frerker te Oranjestad, is benoemd bij de Nederlandse Inkoop Commissie te New York.

ARUBA

LUCHTBESCHERMINGSDIENST.

In de periode TUSSCHEN 8 EN 18 APRIL A.S. zal een oefening worden gehouden, die zal worden gecombineerd met eene oefening der strijdkrachten. Dit zal OVERDAG plaats hebben, doch DATUM EN UUR ZULLEN NIET VAN TE VOREN BEKEND worden gemaakt. Het loeien der sirenes kan dus ook ernst zijn in plaats van oefening.

Wanneer de alarm-sirenes klinken, zal wederom het volgende ONMIDDELLIJK in acht moeten worden genomen:

a) Alle niet militaire en niet L.B.D. auto's van den weg af en stoppen.

b) Menschen weg van de straat, in huis blijven en niet nieuwsgierig toekijken.

c) Kalm blijven, ook als er met geschut en mitrailleurs geschoten wordt.

d) Toezicht schoolkinderen aan de onderwijzers overlaten,

e) Mocht het alarm tijdens een kerkdienst vallen:
met dien dienst rustig voortgaan, doch hen die moeten opkomen, de gelegenheid geven de kerk uit te gaan. Na den dienst kleine groepjes menschen tegelijk naar huis doen gaan.

Telefoon en wegverkeer zullen zoo kort mogelijk worden gestopt.

Oranjestad, April 1943.

DE LUITENANT TER ZEE 1ste KL. K.M.R.

HOOFD LUCHTBESCHERMINGSDIENST

H. S. DROST.

998 3—1

Engeland wint zijn oorlogen.

De eerste Engelse soldaat was een vrouw, Boadicea.

De eerste Engelse soldaat was een vrouw. Haar naam was Boadicea. Voor het een of ander nietig vergrijp lieten de Romeinse bezetters van Groot-Britannië haar geselen en behandelden haar en haar beide dochters op een wijze, welke uitermate onrechtvaardig en kwetsend was.

Daarom stond zij op tegen de Romeinen en versloeg met de andere Britten samen twee-en-zeventig-duizend Romeinen. De wapenen dezer Britten waren tanks: strijdwagens met messen aan de wielen en speren. Hun uniform was op hun naakte lichaam geschilderd...

Tenslotte vluchtten de Romeinen en er kwam een jarenlange periode waarin Engeland geen soldaten nodig had.

Toen kwamen de Deense aanvallen. Koning Alfred organiseerde een leger. Hij voerde de dienstplicht in voor iederen grondbezitter en de Denen werden weggejaagd.

Honderd jaar later kwam de Denen weer.

Er was geen leger om tegen hen op te treden. Toen de Noormannen kwamen had Koning Harold slechts een klein leger ter beschikking. Het streed met strijdbijlen en kleine bogen, terwijl de Noren werkten met „gepantserde eenheden", te paard streden en geschut hadden dat verder droeg: zij hadden groter bogen met sterker en krachtiger pezen.

Sedertdien heeft Engeland heel wat veldslagen verloren maar nog nooit een oorlog. Het wonderlijkste van de hele geschiedenis is, dat de veldslagen werden verloren door beroepssoldaten en dat de oorlogen gewonnen worden door amateurs.

De reden hiervoor is eenvoudig.

Engeland heeft nog nooit, in vredestijd, een groot leger gehad. Het gevolg daarvan was, dat zodra oorlog moest worden gevoerd het kleine geoefende, voor de strijd voorbereide leger er op uit werd gezonden om de eerste strijd te winnen en het front stand te doen houden, tot de jonge mannen van de generatie voldoende geoefend waren om hun gewicht in de strijd te werpen.

Het gebeurde in de vorige wereldoorlog, het gebeurt in de thans woedende oorlog... het gebeurde honderd en meer jaren geleden en het gebeurde in de tijd van Hendrik V, die in de 15e eeuw Koning van Engeland was en met succes tegen Karel VI van Frankrijk krijgde. Frankrijk, numeriek ver in de meerderheid, werd bij Azincourt in 1415 verslagen.

Engelands oorlogen worden gewonnen door vrijwilligers, door amateurs. In de strijd van Crécy wisten Engelands amateurs voor het eerst zich roem te verwerven als de beste strijders van Europa.

Het was bij Crécy (dichtbij de Kanaalkust ten Zuiden van Calais), dat de eerste grote slag van de 100-jarige oorlog tussen Engeland en Frankrijk gevochten werd. De Engelse „amateurs", die onder Eduard III Plantagenet in 1346 in Bretagne landden, hakten de Fransen bij Crécy in de pan.

Generaties voor die werd de strijd gevoerd door gepantserde ridders te paard zware ruiterij, welke niemand tegen kon houden.

Edward III, bezig met een invasie van Frankrijk, werd door de Franse ridders teruggedreven en wéér teruggedreven, tot hij tenslotte op de heuvels van Crécy stond. Hij had slechts weinig ridders en de soldten-te-voet, die de ouderwetse Engelse handbogen gebruikten achtte men van niet de minste betekenis in de strijd.

Zij kwamen rechtstreeks van de Engelse weiden en heiden en hadden geen oorlogsroutine.

Maar deze krachtige amateurs met hun simpele bogen zochten zich dekking achter bosjes en bomen en groeven zich in in loopgraven en toen de Franse ridders met de zegevierende overwinningskreten reeds op de lippen tot hun aanvallen overgingen mikten deze Engelse boogschutters aandachtig en precies, en de eerste linies der Fransen braken op in wanhopige warrelingen van gevallen mensen en gevallen paarden.

Opnieuw en opnieuw vielen zij aan. Maar de jonge Britten, die bij hun schietwedstrijden geleerd hadden, wat zij met pijl en boog konden bereikten wisten elke aanval af te slaan en meer dan 1500 Franse aristocraten, prinsen, hertogen, graven, ridders en baronnen bleven dood op het slagveld achter.

En dat betekende het einde van de ridders en hun wapenrustingen...

En daar werd ook voor goed het voornaamste principe van de oorlog vastgelegd. Dat het niet de aantallen zijn, welke de beslissingen brengen, doch de vuurkracht, de vaardigheid van den individuelen schutter in het raken van zijn doel op grote afstand sneller en nauwkeuriger dan zijn vijand.

Cromwell heeft deze les ter harte genomen en daarom kon Cromwell winnen.

Hij is de vader van het Britse leger: hij zag de tragische rijen van slechtbewapende en slecht-geklede en slechtgeoefende troepen en stichtte een nieuw leger.

Hij betaalde hun het enorme bedrag (voor die tijden) van 40 cent per dag. Hij hamerde er plichtsbetrachting en tucht in. Hij gaf hun de beste wapenen welke hij kon krijgen en hij maakte ieder man tot een volmaakten deskundige op zijn eigen gebied, in zijn eigen arbeid in de enorme machine van de oorlog.

Toen Cromwell stierf en Karel II in 1660 terugkeerde was het land ziek van soldaten en oorlogvoeren en het leger werd op twee regimenten na, ontbonden. Bestaan bleven de Grenadiers en Coldstream Guards, welke des Konings persoonlijke lijfwacht werd en dat tot heden toe bleef.

Later bleken van tijd tot tijd andere regimenten nodig en zij werden opgericht door groot-grondbezitters, die hun pachters en onderhorigen dringend, dreigend, vleiend en smekend, wisten te krijgen tot landsverdediging.

Gedurende twee eeuwen werd de Britse sodaat bedrogen, afgesnauwd, slecht-gevoed en slecht-betaald. En toch was hij de beste krijgsman van Europa.

Welke lieden waren het, die de slag bij Waterloo wonnen?

Officieren en manschappen waren scherp gescheiden. Iedereen kon officier worden, door deze rang te kopen. Dat kon een bedrag eisen van eventueel twaalf duizend gulden, doch er viel over te onderhandelen. Wanneer een officier promotie wilde maken, moest hij die kopen. Hij kon altijd uit het leger verdwijnen, door zijn rang te verkopen en hij kon met verlof gaan, zonder dat te vragen en voor jaren wegblijven, zonder dat zulks hem kwalijk werd genomen.

Een soldaat daarentegen moest het leger in gesleept worden, er in gedreigd of er in gedwongen. De gevangenissen werden regelmatig bezocht om er recruten uit te halen, gegijzelden vonden een uitweg in het leger.

Wervingssergeanten mochten iederren man, dien zij in het leger konden krijgen vijfentwintig gulden betalen. Gewoonlijk stak de wervingssergeant vierentwintig-en-een halve gulden in zijn zak en gaf de rest aan den toekomstigen soldaat om bier te kopen. (Nog heden ten dage kent de Engelsman de aanduiding: King's Shilling).

Wanneer ze eenmaal voor het leger waren geronseld, werden de mensen ondergebracht in barakken, waarin de bedden tegen elkander aan stonden. Er was geen keuken en er werd één kaars verstrekt per dozijn soldaten.

Voor kleine overtredingen was de gebruikelijke straf een genadeloze geseling en voor desertie kende men alleen de doodstraf.

Men vraagt zich af hoe mensen, die zo behandeld werden zo schitterend konden strijden en overwinnen. Er zijn hiervoor twee goede redenen.

In de eerste plaats was het systeem van de oorlog in die dagen (en het bleef zo tot het einde van de vorige wereldoorlog) gebaseerd op strikte, absolute discipline. Een soldaat behoefde niet te denken en behoefde geen initiatief te hebben. Hij moest eenvoudig volhouden en gehoorzamen.

Wellington heeft nooit een schitterende aanval geleid. Hij liet eenvoudig zijn troepen in kolossale carré's optrekken en, er van overtuigd, dat zij van geen wijken wisten, dat zij tot den laatsten man toe zouden volhouden, liet hij Napoleons ruiterij te pletter rijden op deze soldaten.

De soldaten werden zo geoefend en opgeleid, dat alle zelfstandig denken en alle onafhankelijkheid des geestes er eenvoudig uit geranseld werd. Er is een historisch geval van een sergeant van de lijfwacht, die zijn soldaten eenvoudigweg verbood om te ademen omdat door hun ademhalen de punten van hun bajonetten bewogen.

De tweede reden was, dat de regimenten, stuk voor stuk, zich een enorme reputatie hadden weten te veroveren, welke als traditie werd vastgehouden. Daar is geen enkel ander leger ter wereld, waarin de traditie zulk een kolossale rol speelt, als in het Engelse. Grote krijgsverrichtingen van het verleden worden in de uniform van het regiment geweven, op de vlaggen vermeld en vastgehouden in bijnamen.

Door deze oorlog is dit alles veranderd.

Dit is een oorlog met snelle beweging waarin het bestaan van een leger kan afhangen van één schildwacht, of één patrouille. Een oorlog, waarin een brigadier, die het commando heeft over een tank de hersens en het initiatief van een generaal nodig kan hebben.

En dat is de zware taak waar het leger van thans zich voor ziet geplaatst; een nieuwe vorm van discipline te scheppen, een vrije, gemakkelijke vorm van discipline. Een leger, waarin de rangen niet worden geschonken aan hen, die het geld hebben om ze te kopen, maar aan hen, die de rangen, waard zijn. De mannen met bekwaamheid en leiderseigenschappen.

En intussen worden de oude regimentstradities vastgehouden en de trots van het regiment is nog altijd het verleden van het regiment.

Het was niet gemakkelijk dit alles te veranderen, maar het gebeurt en veel sneller, dan men denken zou. Er zijn natuurlijk een paar oude fossiele generaals en commandanten, die zich beklagen dat de discipline verdwijnt en dat het leger in stukken valt.

Duinkerken en Noord-Afrika hebben een antwoord gegeven op deze klachten van deze oude-heren, die niet met hun tijd kunnen of willen medegaan.

Duinkerken en NoordAfrika, het Zuiden van Hellas, Creta en Egypte. Ethiopië en Gibraltar tonen aan, dat de nieuwe geest heeft gewonnen en dat de oude trotse, strijdbare tradities in het Britse leger leven.

Daar was de historische Brit, de stoere, sterke, stevige, gespierde holenbewoner, die zich beschermde met een van boomtakken gevlochten schild en die aan een stuk huid over de schouder zijn strijdbijl droeg en in de hand de speer had...

Daar was de Boadicea, de vrouw van Prasutagus, de Koningin, die ten strijde reed op de houten wagens aan welker wielen de gebogen messen bevestigd waren en die de dood door het vergif verkoos boven het buigen van haar hoofd voor Paulinus Suetonius in de eerste eeuw na Christus...

Daar was de eenvoudige boogschutter uit de tijden van Eduard III, die pijl na pijl uit zijn pijlenkoker nam en met dodelijke zekerheid zijn doel wist te raken...

Daar waren de latere ridders, die het rapier aan de zijde droegen en hoeden hadden met pluimen, doch wier schermkunst in deze tijden niet meer wordt geëvenaard.

Daar was de Horse Guard van het einde der zeventiende eeuw met zijn grote rokende pistolen en zijn lange ruitersabel.

Daar waren de soldaten uit die tijd met hun musketten en hun kleurige uniformen.

de gekolbakte paraderende krijgslieden van de negentiende eeuw en de felgekleurde uitmonstering van hun regimenten.

de Tommy in het khaki van de wereldoorlog met de gerafelde loopgrafjas en de zware ransels en de stevige veldschoenen.

en daar zijn de Tommies van thans met hun ronde helmen, hun Bren-geweren.

en daar zijn de Engelse vliegers, de jonge, slanke, magere Britten met de kleine snorren en de zonnige glimlach.

In hen allen leeft die gloeiende liefde voor de traditie, het vaste geloof in hun overwinnelijkheid, omdat zij in de rug gedekt zijn door een volk met een overtuiging en een wil om te winnen.

Engeland heeft vele veldslagen verloren.

En wint zijn oorlogen

Ook dat is traditie.

NEDERLAND.

STADS- EN LANDWACHTEN TE SURINAME GEINSTALLEERD.

Gouverneur Professor Doctor Johannes Coenraad Kielstra van Suriname heeft de Surinaamse Burgerwacht, de „stads- en landwachten" geïnstalleerd, die op Nederlands-Indisch model is georganiseerd, en bestaande uit een mannelijk en een vrouwelijk corps. Twaalf officieren, Nederlanders en Surinamers, werden door den Gouverneur beëdigd. Voor de eerste keer in Nederlands militaire geschiedenis werden twee vrouwen als officier beëdigd.

EEN OVERVAL TE AMSTERDAM

Onbekende personen gekleed in Amsterdamse politie-uniformen, hebben op 27 Maart een overval gepleegd op de wacht in het gebouw van de Burgerlijke Stand te Amsterdam en met springstoffen het gebouw in brand gestoken. Dit geschiedde tussen 2 en 3 uur 's nachts. Een bedrag van f 10.000 is uitgeloofd voor aanwijzingen omtrent de daders. Een en ander wordt medegedeeld door de „Deutsch Zeitung für die Niederlaenden" van 29 Maart.

ZWARTE LIJST DER HANDELSFIRMA'S.

Het Nederlandse Departement v Justitie te Londen heeft een lijst g publiceerd van ongeveer 14.000 nam van personen en firma's, waarme Nederlanders geen handelsbetrekki gen mogen aangaan. Deze lijst is tweeën gesplitst, een gebaseerd op Britse lijst met firma's uit neutrale bezette landen in Europa, Afrika Azië; de andere op de Noordame kaanse met namen uit de Midden- Zuidamerikaanse Republieken.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 5 Ap

Telegram Afdeling: Schaap, tel. 3 Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: De Vlieger, 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, 701, Emmastad 104.

Dok-afdeling: Van Hasselt, tel. en de Boer, tel. 234.